

KIÁLTÓ SZÓ

8. évfolyam, 33. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2020. augusztus 16.

Evangélium

...a mennyek országa, élet... (Mt 13,44-52)

Nem is akár milyen, hanem örök élet. Itt a hasonlítások tárgya nem a szántó föld, a kereskedő, vagy a háló. Ezek csak eszközök valamihez. Maga a tevékenység az, amihez hasonlít a mennyek országa. A mennyek országa olyan, mint amikor megtalálunk valamit és nagyon örülünk neki.

Különbség van a világi és az isteni öröm között. Az egyik elenyedés, a másik önfegyelem. A isteni boldogság azt mondja az embernek, menj, add el mindened. Parancsol. Ez az öröm nem élvezet, hanem életvezetés. Megtaláltam az Istent. Megtaláltam azt a pontot, ami a kincs, amitől az egész életem szabályossá válik, rendszer lesz benne, rendbejön. Tudom, ki vagyok, mi a feladatom. Ez a felfedezés életet lehel a kincs felfedezőjébe, mintha eddig halott lett volna. A megtalálás pillanata egy láncreakció kezdetévé válik. Mint az egymásnak döntögetett kártyalapok, ahogyan az első megborul, minden utána következőt a földre lapít. Elrejti, elmegy, eladja mindenét, és megveszi azt.

A rabbinikus irodalomban is találkozunk hasonló történettel. Amikor a zsidók Egyiptomban raboskodtak, idegen fogva tartóik nem törődtek velük, sőt meg is vetették őket. Nem tudták, milyen kincssel laknak együtt. De később kiderült amint az országból menekülve megnyílt előttük a vörös tenger és száraz lábbal áthaladtak azon, hogy Istennek milyen választott nagy kincse ez a zsidó nép. De kérdezhetnénk, nem lopás ez? Mások földjén illetéktelenül járkálni, sőt a tulajdonos engedélye nélkül ásni és keresgélni? Érdekes módon senkinek sem fordult meg ez a fejében. Miért? Mert a példabeszéd elején már mindenki pontosan tudta mi ez a kincs, hogy nem szántóföldről van itt szó, hanem magáról a lélek

talajáról és abban rejlő lelki kincsekről. Így birtokháborítás nem történt, nem vettem el mástól, ami az övé, csak a te életedben, a másik ember földjén találtam rá az Istenre. A másik ember példáján, vagy sorsán keresztül láttam rá a sajátomra. Az Istentől mindenben elrejtett, általam megtalált kincs továbbra is a tiéd, vár arra, hogy te is észre vedd.

A Tamás evangélium egyik mondanása (109) szerint az Isten országa hasonlít egy emberhez, akinek földjében volt egy kincs, de nem tudott róla. A gnosztikus eretnek szerint ez a kincs egy titkos tudás, amit az Isten rejtett el mindenkinek a lelkébe. A keresztények szerint ez maga az Isten, minden ember lelkében.

Egy kislány az édesapjával sétált esténként. Közben felnézett és csodálkozva figyelte a csillagokat, majd megszólalt. Édesapa, ha a mennyország sötét oldala ilyen szép, akkor milyen lehet a másik oldala? Ez egy kincs. A sötét ég feketeségében, az áthatolhatatlan légrétegben látni valamit, de nemcsak valamit, hanem szépet és jót.

Talán igaza volt Luther Mártonnak, amikor azt mondta: „a mi drága Istenünk mindent a hittől tett függővé. Így akinek van hite, annak mindene van, akinek nincs hite, annak semmije sincs.”

G.F.

Létige

16. v.: Iz 56,1.6-7; Zs 66; Róm 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28
17. h.: Ez 24,15-24; MTörv 32,18-21; Mt 19,16-22
18. k.: Ez 28,1-10; MTörv 32,26-36; Mt 19,23-30
19. sz.: Ez 34,1-11; Zs 22; Mt 20,1-16a
20. cs.: Péld 4,10-15.18-27; Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29
21. p.: Ez 37,1-14; Zs 106,2-9; Mt 22,34-40
22. sz.: Ez 43,1-7a; Zs 84; Mt 23,1-12
23. v.: Iz 22,19-23; Zs 137; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20

Legenda Aurea

Szent Kristóf

Kristófot megkeresztelkedése előtt *Reprob*usnak nevezték, de utána Kristóf (*Christophorus*), azaz „Krisztushordozó” lett a neve, mivel négyféle módon hordozta Krisztust: vállán, midőn a folyón átkelt; testében, midőn sanyargatásokat szenvedett; lelkében, midőn áhítatba mélyedt; száján, midőn megvallotta, hogy vétkezett, avagy midőn hirdette az igét.

Már jó ideje kutatta, hogy ki vezethetné Krisztus nyomára, amikor eljutott egy remetéhez, aki prédikált neki Krisztusról, és alaposan kitanította a hitre. Így szólt a remete Kristófhoz: „Az a király, akit szolgálni kívánsz, elvárja, hogy gyakran böjtöljön az ember.” Kristóf erre: „Más szolgálatot kérjen tőlem, mert ezt nem tudom megtenni.” Ekkor a remete azt mondta: „Sokat kell imádkoznod!” Kristóf erre: „Nem tudom, mi az. Efféle szolgálatot sem tudok teljesíteni.” A remete végül így szólt: „Ismered ezt és ezt a folyót, melyen veszélyben forog, aki csak átkel rajta, és sokan bele is vesznek?” Kristóf így válaszolt: „Ismerem.”

Erre a remete: „Mivel hatalmas termetű vagy és jó erős, ha letelepednél a folyó mellett és mindenkit átvinnél rajta, ez igen kedves lenne Krisztus királynak, akit szolgálni akarsz. Remélem, hogy ott meg is mutatkozik neked.” Kristóf ekkor azt mondta: „Erre valóban képes vagyok, e szolgálatra elszegődöm hozzá.”

Amint haladtak a folyóban, annak vize egyszer csak emelkedni kezdett, a fiúcska meg nehéz lett, mint az ólom. Ahogy ment előre, úgy nőttek a hullámok, és a gyermek egyre elviselhetetlenebbül nyomta a vállát. Kristófot nagy szorongás fogta el, mert látta, hogy veszélybe kerültek.

Amikor végre nagy nehezen átgázolt a folyón, letette a fiút a földre, és azt mondta neki: „Nagy

veszélybe sodortál engem, te fiú, olyan nehéz voltál, hogy ha az egész világot magamra veszem, az sem lehet súlyosabb.” A fiú azt felelte neki: „Ne csodáld, Kristóf, mert nemcsak az egész világ terhét cipelted a válladon, hanem azt is, aki a világot teremtette. Én vagyok Krisztus, a te Királyod, nekem szolgálj ezzel a munkával. Hogy megbizonyosodj arról, amit mondok, visszatérve szúrd a földbe botodat a kunyhó mellett, s meglátod, reggelre kivirágzik, és gyümölcsöt hoz.” Ezzel eltűnt a szeme elől. Visszatért Kristóf a házához, leszúrta a botot a földbe, s reggelre kelve látta, hogy pálma gyanánt kilombosodott, és datolyát termett.

G.F.

Kértem Istent...

Kértem Istent, vegye el a gőgömet, és Isten azt felelte. Nem.

Azt mondta, nem az Ő dolga, hogy elvegye: az én dolgom, hogy feladjam.

Kértem Istent, tegye egészségesse béna gyermekemet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A lelke egészséges, a többi ideiglenes.

Kértem Istent, adjon nekem türelmet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A türelem a szenvedés mellékterméke: nem adható, csak kiérdemelhető.

Kértem Istent, adjon nekem boldogságot, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: Ő áldást adhat, a boldogság rajtam áll.

Kértem Istent, vegye el tőlem a fájdalmat, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A szenvedés eltávolít a földi dolgoktól, és közelebb hoz hozzám.

Kértem Istent, növelje nagyra lelkemet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: növekednem egyedül kell, ő majd megnyes néha, hogy gyümölcsözőbb legyek.

Kértem Istent, segítsen, hogy szeressem az embereket, ahogyan Ő szeret engem.

És Isten azt mondta: No végre egy jó gondolat.

M.T.É.

AÉÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Mindaz, amit megkötők a földön, meg lesz kötve a mennyben is.**” (Mt 18,18)

Az egyik, augusztus 16. és augusztus 23. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„A aadggz beemr eeehnnz dtu beeimnn a eekmny aáábgorasz.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít!

A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a augusztus 30-i számban közöljük.

Az augusztus 2-i játék nyertese: **Nyerges Józsefné** volt.

Sz.A.

Hirdetések

- Augusztus 19-én, szerda este Mórahalmon este fél 8-kor kezdődik a Szent István ünnepi szentmise és az azt követő körmenet.
- Augusztus 20-án, csütörtökön reggel 7 és délelőtt 9-kor lesznek szentmisék. Este nincs szentmise.

P.Gy.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Gemáriel** volt, aki a főtanács tagjaként Péter és János védelmére kelt mondván, ha az elgondolásuk emberektől származik, magától felbomlik, de ha Istentől van, nem tudjuk szétosztatni őket.

Új kérdésünk:

Mi lesz a neve annak az újszülöttnek, aki az Úr angyala szavai szerint Isten nazirja (Istennek szentelt férfia) lesz, bár anyja meddő volt? (Bírák 13,2)

1. **Abdon?**
2. **Ibszán?**
3. **Sámson?**
4. **Mánoah?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét az augusztus 30-i számban közöljük.

Az Aranyszájú Szent Jánossal kapcsolatos játék nyertese: **Nyári Imréné** volt.

M.L.

Anyakönyvi hírek

Esküvő:

Marancsik Roland és Vasas Adrienn;

Földi Dániel László és Wittek – Vidra Teodóra augusztus 8-án a házasság szentségében részesültek.

Keresztelés:

Patrik - Tóth Péter és Tóth Tünde gyermeke augusztus 8-án;

Hanna - Ruszkai Balázs és Turner Viktória gyermeke augusztus 9-én a keresztség szentségében részesült.

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztriha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952